

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

VM ab arbitris ſola veritate, & dubiorum
decifione fuerim requiritus, idcirco vltimo re-
ſcripſi Bartholomeo antiqui, viloq; pũcto mi-
hi exhibitio vnũ cũ dubijs ſillo poſitis, atq;
capitulis terre Argẽre, & ciuitatis Ferrarie
omifſis allegationibꝯ, quã hincinde pro-
prie parte fieri poſſent, cõcludo primo, qđ Ser Nico-
laus heredeſi inſtituitũ Bartholomeo eius pa-
tris non ſolutione librũ ducenturam, quas ip-
ſe ſolutione fuerat ſoluere fratri ſuo coherede, & ob
ſolutione ſcripſuram extra domũ teſtatoris à ſer
Nicolao factã ab aliquo iure ſuo non cecidiſſe, nec
ſibi fuiſſe legato domus, & ſcripſuram ſibi fa-
ctam in cauſa non ſolutionis, & extrãtionis
teſtatoris ipſi ſer Nicolao prælegatario nec
modi poenam, nec aliam impoſuit, cũ vltimus
põceſſent, arg. eorum, quã voluit Bal. in l.3.C.
de iur. eccle. & tradit Innocen. in c. qualiter, &
quãdã de accuſat. & faciũ ea, qđ habetur in l. filius
pũctus dñi, vbi bonus text. ff. de leg. j. in l. pater fi-
lius agrippa. Lucius ff. de leg. 3. l. ff. de hiſ, qđ
ſunt dñi, vbi cõtra ſi. no. C. eo. tit. qđ Secundo
conſidero inter ſer Nicolauũ, & Cauſetro nõs filios eorum
põſiſſe filios mafculos nullũ fuiſſe factum fi-
lium, nec aliquã extrare, vbi factũ fuiſſe ſub-
ſtitutione fidei commiſſariam per illa verba teſtame-
nti Nicolao, & Cauſetro nõs filios eorum
legitimos, & naturales, & tam natos, qđ po-
ſſent deſcendẽtes ab eis ſibi ipſis inuicẽ ſubſti-
tutione in ſupẽ, & nõ in capita &c. ſed dico
ſola vulgãre ſubſtitutione importare, tũ qđ
teſtator factũ ſimpliciter p verbũ ſubſtituo hĩdĩ
ſubſtituit abſq; aliquibus verbis tractũ, ſeu diſtri-
ctione roris denotãtis dicitur eſſe vulgãris,
ſed fidei commiſſaria, tum quia in dubio ſubſtitu-
tio præſumi, & intelligi directã, & nõ obliqua
inter ſimiles, ibid; qđ. ff. de vulg. & pupillar. c. ſi
teſtator teſtãtũ &c. ita tenet Bar. Ale. & alij doct. cõ-
tra, vbi aneſtatur Ale. in l. gallus per gl. ibi in §. qđ
teſtator fidei liber. & poſth. t Quod verũ eſt, tũ
eſſet ſubſtitutio per illa verba inuicẽ ſubſtituo,
et ex l. nã hoc iure §. i. ff. de vulg. & pup. ibi in
qđ tantummodo calum &c. qđ dicitur Bal.
vultis in l. humanitat. C. de impub. & aliis
ſimilib; i. §. nõ reſpõdet textui in d. nã hoc iur.
et opinio comunis ſit cõtra cum, idcirco illius
conſuetudo ſtãdũ non eſt ad ea, qđ tradit canonice in
c. in c. inuitatis de cõſtit. Concluditur ergo, qđ
ſer Nicolao non fuit ſubſtitutio fidei commiſſaria
põpũctã, nec pupillarĩ eſt, tum quia factũ puberi
iurãtũ quã iis, qui non erant in potestate teſtatoris,
ſed de pupill. ſubſtit. in prin. cõ ſimil. Fuit igit hac
ſubſtitutio vulgãris, quã i cauſa noſtro expirauit, atq;
ſer Nicolao ex quo hæredes inſtituti, gbus ea facta fuerat,
interueniẽt aduerſum, poſt aditam C. de impub. & al.
de iur. Ex quoque inferunt, qđ dicit ſer Nicolaus, &
ſer Nicolao inſtituti hĩdes fuerunt abſque aliquo one
ſubſtitutionis reſtituti eorum filijs, & deſcendẽ-
tibus, idco cum ſer Nicolaus deceſſerit relicto ven-
te pũctante, ex quo poſtea natus eſt poſthumus ſer
Nicolao nomine filij patris, qđ patri ſuo ſucceſ-
ſorũ hinc, qđ dicitur Nicolaus iunior, qui eſt hac
põpũctã dicit Bartholomeo teſtatoris, illa nõ dicit
ſer Nicolao teſtatoris, ſed vñ heres ſer Ni-
colao. Inferunt etiam ex prædictis, qđ dicta domus
ſcripſura ipſi ſer Nicolao prælegatã nõ dicitur
teſtator Bartholomeo fidei commiſſio ſubiectã

¶ Itē infero, q̄ ex quo Nicolaus iunior in pupillari ætate, & ab intestato decessit iuxta tradita p̄ Bar. in l. 1. in prin. ff. de suis, & legit. ad bona, q̄ habuit ex h̄ditate patris, nō debet admitti aliquis vocatus in testō Bartholomęi per substitutionē aliquā fideicommissariam, sed illi, qui de iure possunt ei ab intestato succedere. ¶ Quis autē ab intestato succedere debeat Nicolaio iuniori, Lucia ne eius soror, an verō Bartholomęus filius Cautetti, qui ē frater patruelis dicti Nicolai, eique in quarto gradu de iure ciuili coniunctus §. quarto Instit. de gradibus l. iurecōsultus §. codē gradu ff. eo, & de iure canonico in secūdo c. ad sedē 35. q. 5. iuncta gl. in d. l. iurecōsultus: † Cōcludo vtiq̄ de dicto Bartholomęo esse præferendū in successione bonorū patrimonialiū, & allodialiū ab intestato dicti Nicolai iunioris ipsi Lucia sorori: & hoc ex statuto Ferrariensi, qđ in casu nostro in terra Argentea seruādū est: in quo statuto sub rub. de success. ab intestato in §. si autem quis decedat nullis & c. cautum est, q̄ agnati vtiq̄ ad quartum gradum inclusionē, connumerandum gradum secundum ius canonicū, ab intestato succedant, ac præferantur filiabus fœminis defuncti, & aliis oībus fœminis cuiuscūq̄ lineæ, & gradus: quæ tamen dotari debent, vt in dicto statuto & c. Attento igitur hoc statuto dictus Bartholomęus, q̄ erat quo ad dictū Nicolaum iuniorem in secundo gradu connumerandum gradum secūdum ius canonicū, ab intestato succedere debet dicto Nicolao, & præferi Lucia sorori suæ. ¶ Quod autem statutum Ferrarię seruandum sit in terra Argente in casu, quo nō esset peculiariter prouisum per statutū Argente, cōstat ex qui buldā literis Ducis Alphōi editis, & emanatis in vim legis, ac cōstitutionis iux §. sed & qđ principat. Instit. de iure na. gen. & ciuili. l. 1. ff. de cōst. prin. qbus mādauit qđ in causis, in qbus statuta Argente nō prouident specialiter nō p̄uidendo, seu mentionē speciale nō faciendū, recurrēdū sit ad statuta ciuitatis Ferrarię, & eueniēte casu, qđ de casu contingenti nō fieret mētio in statutis Ferrarię, voluit præfatus Dux, tunc cōf. recurrendū ad ius cōmune, illudq̄ seruari: sed in casu, de quo q̄ritur, specialiter nō reperitur prouisum per statuta Argente, ergo in eorū defectu ad statuta ciuitatis Ferrarię etī recurrendū, q̄, vt supra dictū fuit, casum nostrū expresse disponunt, atq; decidunt. ¶ Nec † obstat statutū Argente sub rub. de mulieribus nō succedēdū in bonis paternis in §. saluo tñ ipsi mulieribus & c. in quo cauet, qđ extātibz filiis masculis filię fœminę dotari debeat, & vltra dotes datas, seu dādas a fratribz de cōsilio duorū, vel triū de linea paterna nihil ī h̄ditate paterna petere possint, saluo tñ ipsi mulieribus nuptis, & nubēdis oī suo iure, qđ habent in bonis auri, patrū, & auiarum, qđ cōtingeret ipsos mori absq̄ue filiis, & filiabz, & ēr in bonis fratrū reliq̄orū h̄erēdū, si cōtingeret eos mori sine filiis, vel filiabus: Nā ex his vltimis verbis statuti v̄ decisiū, qđ fratre moriente sine filiis, aut filiabus, forores habeant ius suū saluū in bonis fratris: sed ius fororibus competens in bonis fratris decedentis sine filiis, & filiabus est, qđ ipse forores admittantur ad successionē, exclusio patrui, exclusiq; fratris patrue libus, vt est text. in auth. cessāte, & in auth. post fratres la 2. C. de legit. h̄erēd. Ergo per statuta Argente dicitur prouisum in hoc casu nostro, qđ Lucia foror sit præferenda in successione fratris Nicolai ipsi Bartholomęo fratri patrueli, q̄ dicitur esse in remotiori gradu. Quo fit, vt quoad hunc casum ad statuta Ferrarię nō sit recurrendū, ad qđ solū in subditū deficiētibz statutis Argente recurrit: Et hoc est possimū fundamentum, quod ad fauorem dictę Lucię fieri, & excogitari possit. ¶ Sed tamen sequendo cōclusiōem

- nem traditā ad fauorē dicti Bartholomei, huic fundamēto pōt responderi primo, q̄ ex quo dictū statutū Argētā se refert ad ius cōmune, & sic tacitē idē quod ius cōmune disponit simpliciter se referendo ad illius dispositionē, seu ad ius de iure cōmuni fororibus cōpetens, vt supra, sequit̄, q̄ illa non dicit̄ esse p̄ uisio statutaria, sed ius cōmune, quodque forores, q̄ fratribus sine filiis decedentibus succedunt, dicitur succedere ex iuris cōmunis, haud statuti dispositione: ¶ quoniam statutū disponens idē quod ius cōmune dicit̄ esse ius cōmune, gl. in c. j. in ver. facti de cōsti. in 6. ibiq; Ioannes And. Bar. in l. j. ff. ad l. falcid. in ver. quāro, si statutū, & ibi latissimē Ale. cū similibus per eū allegatis, loā. de Imo. ibi, & i. c. j. de refeript. & hac est magis communis opinio, quē maximē procedit, quando statutum specialiter non disponeret idem, quod ius commune, sed simpliciter se per verba generalia ad ius cōmune referret, vt est in casu nostro. ¶ quoniam tunc ex quo necessariū est recurrendum pro decisione ad ius commune, nec per se sufficit dispositio statuti iux. auth. si quis in aliquo. C. de eden. cū ibi no. & ar. eorū, quā habentur per doc. in c. quoniam contra falsam de probat. erit in cōsideratione ius cōmune, & non statutum, quod per se nō habita relatione ad aliud nihil esset, nihilq; disponeret, vt in dictis iuribus, & arg. l. penul. cū ibi nor. C. de senten. quē sine cer. quantit. profer. Ex quibus sequitur, q̄ in casu nostro non dicitur prouisum per statuta Argentā, vel saltem per statuta predicta non dicitur simpliciter prouisum, sed habita relatione ad ius commune, & sic ad aliud, vt supra. Sed cōstitutio Ducalis, de qua habetur in dictis literis, loquitur, quando non esset prouisum simpliciter per statuta Argentā, q̄ tūc sit recurrendū ad statuta Ferrariā, ergo sub verbis illius constitutionis casus noster, & statutum predictū cōprehendi non potest, cum per illud non simpliciter hoc in casu prouideri dicat, sed habita relatione ad aliud, hoc est ad ius cōmune, & quid non dicitur simpliciter tale, quod est tale secundum quid l. hoc legatum ff. de leg. 3. l. j. & 2. C. de patribus qui fil. distinx. Bar. in l. si maritus §. legis iulie. ff. de adult. ¶ Se cūdo respondeo, q̄ constitutio Ducalis, q̄ in dictis literis habetur, disponit, ita demū statuta Argentā esse seruanda, nec ad statuta Ferrariā esse recurrendū, quādo reperitur specialiter prouisum in casu, de quo queritur: alioquin si per statuta Argentā non sit specialiter prouisum, tunc ad statuta Ferrariā sit recurrendū: sed in casu, de quo loquimur, videlicet an foror fratri succedat exclusis alijs agnatis remotioribus, statutū Argētā nec expressē, nec specialiter, nec de p̄ se puidet, sed tacitē, & p̄ verba generalia, atque habita necessaria relatione ad aliud: igitur ex forma dictæ Ducalis constitutionis est ad statuta Ferrariā recurrendū. ¶ Præterea negari nō pōt, quin, si volum⁹ hunc casum debere per statutū Argentā determinari, necessarium omnino sit ad dispositionem quoq; iuris cōmunis recurrere, vt de se patet, & ex p̄dictis colligitur, sed ex forma, & dispositione dictæ constitutionis Ducalis ad ius commune non est recurrendum, nisi in subsidium videlicet deficientibus statutis Ferrariā, cū prius ad statuta Ferrariā, deinde ad ius commune sit recurrendum. ¶ Rursus dicta constitutio Ducalis loquit̄ de statutis Argentā simpliciter videlicet quādo aliq; casus nō esset p̄ illa prouisus: sed in casu nostro per statuta Argentā, & ius cōmune simul dicit̄ prouisum, & sic ista est dispositio mixta, & statuti, & iuris cōis, ergo nō debet cōprehendi sub dispositione, seu statuto loquente simpliciter de statuto prouidente, & maximē in exorbitantibus, put nos sumus, q̄ sub dispositione exorbitanti loquēte de

casu simplici non cōprehenditur casus mixtus, in prin. ibiq; Bar. & oēs ff. de verb. oblig. Itaq; ex p̄dictis cōcludendū est, q̄ dictus Bartholomeus ab interdicto succedere debet Nicolao iuniori, exclusis Lucio iuris aut sit in bonis emphyteoticis ab Archid. & statu Ferrariā, quod, vt dixi, seruandū est, non facit ferentiā inter bona patrimonialia, seu alodialia bona emphyteotica ecclesiastica. ¶ Huic in vltimis vident obstat ea, q̄ habentur in c. ecclesia S. Martini in c. quā in ecclesiā de cōsti. in c. bene quāvis de fin. & in c. si de rebus ecclesiā non alienari voluerint laicorū expresse dispositione de rebus ecclesiā valent. Sed aduertendum est, an dicta statuta hanc finem a sede Apostolica confirmata, nam promissionem illis standi esset, vt habet in locutione allegatis. ¶ Vel dici pōt, q̄ ex quo dispositionum statutorum Ferrariā dispositionum iuris est emphyteoticis ecclesiasticis est cōsona cessione, & inuestitura facta de dictis bonis, ut statim dicit̄, si dictus Bartholomeus agnat⁹ non venire, & succedere simpliciter ex dispositione tutorū, saltē potest ex natura inuestiturae, & cōsonis, & sic ex pacto, argumento eorum, q̄ habet Bar. & Ale. in l. si mihi & Titio ff. de verb. oblig. articulo, an ius accrescendi inter duos emphyteotici locū habeat. ¶ Modo q̄ dictus Bartholomeus agnatus excludere debeat fororē agnatā, alij agnatis in successione ab intestato dictioni non habetur ex ijs, quā tēpore concessions, & inuestiturae fuerūt, vt in septimo capitulo antiquorū, & in octauo nouorū habetur, vbi dicit̄, q̄ si agnatus nō, vel p̄sona de Argēta moriatur ab intestato, vel sine legitima vltima voluntate, res libi ad inuestiandum concessa deueniat ad agnatos secundum prægatiuam, quibus agnatis deficientibus succedant ad cognatos & c. dummodo non sint de p̄sonis prohibitis: & sic ex pacto, & cōventionē bonorum in modum ab intestato debet ad agnatos p̄uenire, & tūc agnatus excluditur ab intestato, & tūc agnatus agnatus aut appellatione cōprehenduntur agnatus, & non femina, ex quo sumus in cōtractibus agnatus masculinū non concipit femininū, vt in Archid. in c. si quis suadete 17. q. 4. quod dicit̄, in bonis cōmunit̄ sequitur, Bal. in cōsi. quod repetit in volumine consiliorū Ang. post cōsi. 80. loā. de Bar. in cōsi. 4. Corneus cōsi. 1. in j. volum. & in alijs iuribus, Ioan. de Imol. in c. potuit de locat. vltimū Ray. de Forliuio post Guliel. de Suza. l. tres fratres ff. de pactis, Roma. in cōsi. 3. Ale. in cōsi. 61. in volumine, las. in l. si q̄s id, quod ff. de iuridic. cōmuni in l. quā de legato. ff. de leg. i. Dy. in c. 2. de reg. i. 6. las. in l. veteribus ff. de pactis, Antonius in c. quod dā extra de pactis, Petrus de Ancha in clem. 1. de Bal. in l. gallus §. j. ff. de lib. & posth. Roma. in cōsi. Ioan. de Imol. in cōsi. 8. Alex. in cōsi. 13. in 5. volum. & nos sumus in cōtractibus in quibus ecclesiā preiudicio agitur, ergo debet fieri iuris interpretatio, vt appellatione agnatorū masculinū femina cōprehendantur, veluti et inquit Ale. in cōsi. 13. ¶ Non obstat, q̄ bona cōducta ab agnato p̄fcoptu sunt cōcessa p̄ se, & haredibus, quoniam appellatione etiam extranei, & masculini, & feminae nō l. sciendū l. h̄dis appellatione ff. de verbor. significat. l. in annalibus C. de leg. Bar. & alij in l. gal. §. p̄fcoptu ff. de libe. & posth. Abbas, & communiter rente. ff. de libe. & posth. Abbas, & communiter in c. in p̄sentia de probat. in 1. gl. si pactis ff. de probat. cum similibus: quia responderi potest, q̄ p̄fcoptu ne subiecta materiae verbū h̄des quandoq; diuersimodē capitur, nā quādoq; pro filijs, &

prehenditur l. papinianus §. quarta ff. de inoff. testā. & maxime qñ respectu filiorum intuitus fit mentio de falcidia, vt voluit Bart. in l. in princ. ff. ad l. falcid. & in auth. vnde si parens. C. de inoffic. testam. quæ legitima, seu falcidia in casu nostro quoad dotē assignandam ipsi Lucie de bonis hiderijatis fr̃ Nicolai eius patris est sexta pars omnium bonorum, deducto ære alieno bonorum dicti fr̃ Nicolai: quoniam cū ipse duos tātum habuerit filios, videlicet Nicolaum, & Luciam, respectu amborum tertia pars bonorū, deducto ære alieno, dicatur esse legitima debita iure naturæ, quæ erat inter ipsos filios diuidenda. Quo fit, vt in effectu pro legitima, seu falcidia sexta pars bonorum ad Luciam spectare debeat, vt habetur in auth. nouissima, ibique scriben. C. de inofficio testō, iuncta d. l. papinianus §. quarta. Et ideo ad minus pro dote dictæ Lucie est illi assignanda prædicta sexta pars bonorū, deducto ære alieno. Possit et illi plus dari arbitrio p̃sani guineorū, qñ simplex legitima non sufficeret pro dote, attenta qualitate, & conditione personarū argu. l. cum post §. gener. ff. de iure dotium l. ii. filia ff. de leg. iij. cum similib. iuncta dispositione statutorum di. ctæ terre Argēt. ¶ Quis autē ad expēsas litis teneatur, sitque in illis condemnandus? Breuiter dico, qđ arti culi, semper qbus litigatur est, aliquid in se difficultatis, & dubij habent, idcirco vtrāq; pars potest dici iustam litigadi causam habuisse, & propterea vtrāq; ab expensis esse absolueda, ad tradita per Barto. Alexan. & Modern. in l. propterandum in §. sin autem alterutra cum similib. not. C. de iudicijs. Laus Deo.

1 Prohibitio non ob iustam causam expressam, nec respectu alicuius persone facta tanquam nuda seruanda non est, nullumq; iuris effectum producit.

2 Etiam si plurius infinitus facta dicatur.

3 Et ut valeat, neq; nuda dicatur, quid requiritur.

4 Quid de facta per modum conditionis.

5 Modus, non conditio opponitur, quâdo dispositioni personæ aliquâ adiungitur per verba etiam futurâ temporis.

6 Substitutio simplex facta per verbum substituto absque tractu temporis quomodo possit valere.

7 Substitutio reciproca per se, & simpliciter facta nunquam fidei com. continet etiam post aditam hereditatem.

8 Neque fieri dicitur non honoratis, vt fideicom. continueat.

9 Etiam si clausula codicillaris efferret.

10 Substitutio facta plurius de filiis ipsorum intelligitur, vt cullibet ipsius alij sine substituti, non autem omnium si ij cullibet.

11 Substitutio talis esse censetur, qualem verba ipsius demonstrant.

12 Clausula in fine posita quando sit ad proxima tantum referenda.

13 Conditio, si grauitas decesserit sine liberis, quando tacite à lege sub intelligatur.

14 Relatiuum quis, vel qui &c. ad quæ præcedentia referri possit.

15 Et quâdo ad præcedentia stet augmentatiue, & non restrictiue.

16 Deficere qui dicantur.

17 Substitutio, quæ diuersimodè potest intelligi, locum in eo casu habet, qui realiter cuenit.

18 Verbum reuerſi est cõe habens directâ, & obliquâ significationē.

19 Substitutio compendiosa potest importari p hæc verba, videlicet, & in casu, quo deficerent masculi.

20 Substitutus regulariter præferitur coniuncto.

21 Substitutio vbiuicque est facta plurius post illorum mortem, & in tota hereditate, vno decedente, substitutus ad illius partem admittitur exclusio coniuncto.

22 Substitutione facta plurius post illorum mortem, quâdo ipsi inuicem substituti dicantur, & substitutum excludant, & quando non vique ad numer. 25.

23 Ea facta in proprietate, non dicuntur inuicem substitui, focus in vtriusfructu.

24 Paul. de Castim. breves mei S. c. iij ita ff. ad Trebell. declarat substitui-